

ת"פ 46823/03/19 - מדינת ישראל נגד נאיף אסכאפי, מחמוד אסכאפי

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי

בירושלים

בפני: כב' השופט אלכסנדר רון

ת"פ 46823-03-19

תאריך: א' אייר תשפ"א, 13 אפריל 2021

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

1. נאיף אסכאפי

2. מחמוד אסכאפי

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אבני

הנאשמים וב"כ עו"ד קמר

גזר דין

1. כתב האישום (המתוקן בשנית)

לא נמצא טעם להביא את כל שפורט בפרק העובדות של כתב האישום, ועם זאת נכון ליתן ביטוי לעיקרי

הדברים.

א. הנאשמים - אחים. הרקע לפרשה בעובדה, שערב אחיו של המתלון (שהוא עצמו, האח, לא

היה חלק מהאירוע מושא כתב האישום) לחובו של אחר כלפי הנאשם 1.

ב. ביום 6.1.17, לאחר שאדם אחר קרא למתלון באמתלה לרחוב, ירד המתלון לרכבו ואז

ניגשו אליו הנאשמים, ניסו לפתוח את דלתות הרכב וכן דפו על חלונותיו, כמפורט בסעיף 6

לפרק העובדות של כתב האישום. המתלון החל נוסע אחורה, הנאשם 1 בעט ברכבו

ובהמשך לכך רדפו שני הנאשמים אחר המתלון, עד שעצר עם רכבו. לאחר מכן עלה

הנאשם 2 על גג הרכב בו שהה המתלון, בעט בו והנאשם 1 ניסה לפתוח את דלת הנהג.

ג. כמפורט בסעיף 7 לפרק העובדות, לכשיצא המתלון מהרכב, הכה בו הנאשם 1. כתוצאה

מכך נגרמו למתלון פציעות קלות וחולצתו נקרעה.

ד. סעיף 8 לפרק העובדות מלמדנו, שבהמשך לאמור, הורה הנאשם 1 למתלון להיכנס לרכב מסוים, והסיע אותו למגרש המכוניות אשר בבעלותו של נאשם זה בכפר חיזמה. במקביל נכנס אדם אחר לרכבו של המתלון ונסע מהמקום. סעיף 9, מוסיף ומלמדנו, שבשלב הבא, כשהזירה היא כבר מגרש המכוניות, קילל הנאשם 1 את המתלון ומכיון שלא עלה בידו להיפרע מאחיו של המתלון, הורה למתלון לשלם עבור אחיו. הנאשם 1 איים על המתלון כי אם לא ישלם לו את סכום החוב, 25,000 ₪, ימכור את רכבו בשטחים תמורת סכום זה.

ה. לבסוף, ביום 8.1.17 קיבל המתלון בחזרה את מכוניתו.

ו. על-יסוד האמור הורשעו 2 הנאשמים בתקיפה לפי סעיפים 379 + 29 לחוק העונשין; הנאשם 1 הורשע גם בסחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא לחוק; והנאשם 2 הורשע גם בסיוע לסחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא + 31 לחוק.

2. טענות המאשימה, לרבות לשאלת מתחם הענישה

א. עמדת המאשימה, ביחס לשני הנאשמים, למאסר בפועל.

ב. אשר לנאשם 1, ללא ספק המעורב העיקרי בפרשה, מצדדת המאשימה במתחם שינוע בין 18 לבין 36 חודשי מאסר. זאת, בדגש לכך שהאירוע, על-פי הנטען היה מתמשך, חמור, וכלשון ב"כ המאשימה - "מתגלגל". נוכח היעדר עבר פלילי קודם, הנכון, לשיטת המאשימה, למקום את הנאשם סמוך לתחתית המתחם ולהטיל עליו 20 חודשי מאסר.

ג. אשר לנאשם 2 מצדדת המאשימה במתחם שינוע בין 10 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר. מן הצד האחד, נטען, שהיה חלקו בפרשה משני ביחס לאחיו ומטעם זה מצדדת המאשימה במתחם מתון ביותר לגביו, אך מן הצד האחר לחובתו עבר פלילי ממשי ונוכח זאת, סבורה המאשימה, שבמסגרת מתחם זה יש למקמו סמוך לאמצע. לשיטתה נכון להטיל על נאשם זה 16 חודשי מאסר.

ד. ולצד כל זאת התבקש בית המשפט למאסר מותנה ולפיצויים לנפגע העבירה.

3. תמצית טענות ההגנה

- א. ראשית הודגשה הודיית הנאשמים המצביעה, על פניה, על קבלת אחריות מצידם למעשיהם.
- ב. אשר לנאשם 1 אף צוין שאין לחובתו עבר פלילי קודם.
- ג. לא מעט מדברי ב"כ הנאשם נועדו ללמדנו, שעם כל החומרה שבעבירות, נכון לראותה בפרופורציות ממתנות. למרות מעשה הסחיטה, מכוניתו של המתלונן הושבה לו וגם האלימות שהופנתה כלפיו לא הייתה חמורה, ולא בכדי הודו הם והורשעו 'רק' בתקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין (בצוותא).
- ד. כתב האישום הוגש למעלה משנתיים לאחר האירוע. לפיכך, נטען על-ידי ההגנה שיש בכך כדי לעורר תהיות ביחס להתנהלות המאשימה כשברור על-פני הדברים שחקירת האירוע הסתיימה סמוך מאוד לאחריו, וכי אין להחמיר בעונשם של הנאשמים כאשר בידוע שהסתובבו הם חופשיים שנתיים לאחר הפרשה עד שגילו שהוחלט בכלל להגיש את כתב האישום כלפיהם.
- ה. מעבר לכך, הרחיב ב"כ הנאשמים בנסיבותיהם האישיות של הנאשמים. נטען, אמנם ללא גיבוי מספק באסמכתאות, שלנאשם 1 היה עסק שקרס, נאלץ הוא בנסיבות אלה לפרנס בדוחק את אשתו ואת שלושת ילדיו, ולנאשמים אחות נכה המאושפזת תדיר ותומכים האחים בפרנסת המשפחה הקשה ממילא, בין היתר, על רקע מצבה של אותה אחות.
- ו. המתלונן עצמו התייצב לעדות בבית המשפט מטעם ההגנה. לדבריו, הפרשה מאחוריו, אף סולחה נערכה בין הצדדים וביקש הוא להימנע ממיצוי הדין עם הנאשמים.

4. הדין המסכם

א. כפתיח להמשך אקבע שעל הפרק עבירות חמורות, וצודקת לחלוטין ב"כ המאשימה שלא ניתן להקל ראש במסוכנות הנשקפת מהן, ומפגיעתן של עבירות אלה בערכים מוגנים, מגובשים וברורים.

ב. אף מקבל אני שעבירות אלה מחייבות מאסר בפועל, אם כי, דומני, שהגם שלבטח נכון למתחם שיאפשר מאסר ממשי בפועל ברף העליון, הנכון הוא להעמיד את הרף התחתון על מאסר שניתן יהיה לאפשר את ריצויו בדרך של עבודות שירות. יש להטעים, בין היתר, בשים לב לטענות המאשימה ולפסיקה עליה היא ביקשה להתבסס, שכל מקרה ונסיבותיו, ואף כל סחיטה, ונסיבותיה. בפרשה זו, עם כל החומרה הרבה הגלומה בה, המדובר באירוע אחד, הסכום הנסחט לא היה קיצוני בשיעורו, ואף נזקו של המתלונן מהאלימות כלפיו, עם כל חומרתו, ייתכן שלא יהא נכון להגדירו כקיצוני.

ג. בהמשך לאמור קובע אני את מתחם הענישה ביחס לנאשם 1 על הטווח שבין 6 חודשי מאסר שניתן יהיה לרצותם בעבודות שרות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. באשר לנאשם 2 על הטווח שבין 4 חודשי מאסר שניתן יהיה לרצותם בעבודות שרות לבין 15 חודשי מאסר בפועל.

ד. פסיקת בתי המשפט, חוזרת ומציינת את הבעייתיות בשיהוי בהגשת כתבי אישום, בפרט כשלא נובע הדבר מטעמים אובייקטיביים, כגון עיכובים מוצדקים בהתקדמות החקירה. קשה להלום טענות למסוכנות ולשיקולי הרתעה, בידענו שכשנתיים המתין התיק במשרדי המאשימה, וללא הצדק סביר. מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, בחלוף שנים, כפי בקשת המאשימה, בנסיבות אלה, אינו נקי מקשיים.

ה. הנאשם 1. מן הצד האחד, על-פני הדברים היה הוא המעורב המרכזי בפרשה. אין הדעת נותנת שיסתיים עניינו ללא כל תקופת מאסר. עם זאת, על הפרק נאשם, שהייתה זאת, לדידו, מעידה ראשונה ויחידה, קיבל הוא את מלוא האחריות למעשיו, והגם שצודקת ב"כ המאשימה שלא הובאו בפניי אסמכתאות מספקות ביחס לנסיבותיו האישיות, נכון אני עד למידה ידועה להאמין לדבריו. בנסיבות אלה יקבע עונשו בתחתית המתחם דלעיל, אם כי אין הצדקה לחרוג ממתחם זה לקולה.

1. הנאשם 2. מן הצד האחד, חלקו משני ביחס לאחיו. אלמלא עברו הפלילי הייתה הצדקה להעמיד גם את עונשו בתחתית מתחם הענישה. ברם, לחובתו, חמש הרשעות קודמות וריצה הוא כבר מספר תקופות מאסר המצטברות כדי שנים אחדות. בנסיבות אלה, ייגזר עונשו מעל רף המינימום.

2. מעבר לכל האמור, דומני, שיש מקום למתן ביטוי גם לתמונה הכוללת. על הפרק, אמנם, עבירות חמורות המצדיקות ענישה ממשית. ואולם, ביחס לנאשם 1, על הפרק עבירה ראשונה מימיו וביחס לנאשם 2, אמנם יש משקל לעברו אך מן הצד השני חלקו בעבירה קל יותר. תמונת מצב זו מתכנסת למסקנה לפיה הנכון הוא ביחס לכל אחד משני הנאשמים, ומטעמיו של כל אחד מהם, להורות על מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות. זאת, לצד מאסר מותנה רלוונטי ופיצויים למתלונן, הגם שייתכן שניתן ללמוד מדבריו שמבחינתו נכון היה לוותר על כך. משקל יינתן גם לתקופה בה שהו שני הנאשמים במעצר, 10 ימים, ומבחינתו של הנאשם 1, הייתה זו תקופת המעצר הראשונה בחייו ויש לקוות שהיה בה אף כדי לתרום ולהעמידו על מקומו. וכל זאת, לצד קבלת האחריות, שגם לה, משקל ניכר.

5. סוף דבר, גוזר אני כדלקמן:-

א. הנאשם 1 - מאסר בפועל לתקופה של שישה חודשים שירוצה בעבודות שירות, החל מיום 13.6.2021.

ב. הנאשם 2 - מאסר בפועל לתקופה של שישה חודשים שירוצה בעבודות שירות, החל מיום 13.6.2021.

ג. כמו כן ירצה כל אחד מהנאשמים 6 חודשי מאסר אם יעבור בתקופה של שנתיים מהיום עבירה נוספת לפי סעיף 379 או 428 לחוק העונשין.

ד. כל אחד מהנאשמים ישלם למתלונן שפרטיו הוגדרו בכתב האישום סך של 5,000 ₪ ב - 5
תשלומים, החל מיום 1.1.2022.

ניתן היום, א' אייר תשפ"א, 13 אפריל 2021, במעמד הצדדים.